

A Magyar Köztársaság nevében!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Búzás Judit ügyvéd (2000 Szentendre, Jókai u. 4.) által képviselt (.....) felperesnek a dr. Dobrossy István Ügyvédi Iroda (ügyintéző dr. Dobrossy István ügyvéd, 4025 Debrecen, Simonffy u. 57.) által képviselt (.....) alperes ellen társulati határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fejér Megyei Bíróság 2006. december 14-én kelt 17.G.40.110/2006/4. számú ítélete ellen az alperes által benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 12.000 (tizenkettőezer) forint másodfokú perköltséget.

Az alperes által le nem rótt 24.000 (huszonnégyszer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Felperes 1996. óta tulajdonosa a hrsz-ú belterületi ingatlannak.

A cégjegyzékbe 2003. november 5-én bejegyzett alperes aból kiválással jött létre a 2003. június 23-i keltű alapszabály elfogadásával települések területén víziközmű beruházás, szennyvízcsatorna hálózat létesítésére.

Az alperesi alapszabály mellékletét képező helyszínrajz szerint felperes ingatlana az alperes érdekeltségi területén helyezkedik el.

Az alapszabály 6.1.4. pontja értelmében tagsági viszony a tag halála, illetve jogutód nélküli megszűnése, a tagsági viszony alapjául szolgáló érdekeltségi viszony megszűnése, valamint a társulat jogutód nélküli megszűnése esetén szűnik meg.

Az alperesi társulat elnöke 2006. július 12-én kelt 63/131-2006. számú értesítésében azt közölte felperessel, hogy törlésre került az alperesi tagnyilvántartásból, a felperesi ingatlanon a csatorna beruházás jelen ütemében a rákötési lehetőséget alperesnek nem áll módjában biztosítani, mert az ingatlan bekötését a vízjogi létesítési engedély nem tartalmazza.

A felperes 2006. augusztus 16-án előterjesztett, az 1995. évi LVII. törvény 43. § (1) bekezdésére alapított keresetében az alperes 63/131-2006. számú határozatának megsemmisítését, továbbá annak megállapítását kérte, hogy a hrsz. alatti ingatlan szennyvízcsatorna közmű rákötésének biztosítása az alperes feladata.

Előadta, alperes jogszabálysértően és alapszabály-ellenesen törölte a tagok nyilvántartásából, mert a tagsági jogviszony megszüntetésére sem az 1995. évi LVII. törvény, sem az alperesi alapszabály rendelkezései szerint nincs lehetőség.

Alperes a kereset elutasítását, a felperes perköltségben marasztalását kérte.

Előadta, az érdekeltségi területét ábrázoló helyszínrajzon a felperes tulajdonában álló ingatlan „adminisztratív tévedés folytán” került feltüntetésre és így felperes tévesen szerepelt a tagok nyilvántartásában. Állította, a szennyvízhálózat létesítésére kiadott vízjogi engedély a felperes ingatlanára nem terjed ki, az érdekeltségi terület kialakítása pedig nem lehet ellentétes a vízjogi engedélyben foglaltakkal. Állította, a felperes ingatlana „nem lett de iure érdekeltségi terület” ezért jogszerűen a felperes tagsági viszonya sem jött létre, így a tagjegyzékből való törlése csak a korábbi hiba korrigálását jelenti.

Utalt arra is, felperes ingatlana a műszaki feltételek hiányában nem köthető rá a szennyvízcsatorna hálózatra.

Az elsőfokú bíróság 2006. december 14-én kelt 17.G.40.110/2006/4. számú ítéletével az alperes 65/131-2006. számú határozatát hatályon kívül helyezte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította és alperest a felperes részére 33.500 forint perköltség megfizetésére kötelezte.

Ítélete indokolásában az 1995. évi LVII. törvény 34. §-ában, 37. § 1) bekezdésében és 1. számú mellékletének 7. pontjában foglaltakra utalva kifejtette, a vízgazdálkodási társulat érdekeltségi területét meghatározó helyszínrajz az alapszabály részét képezi, az érdekeltségi területen ingatlantulajdonnal rendelkező személyek pedig a törvény rendelkezései alapján válnak a társulat tagjává (kényszertagság). Az alperes alapszabályának részét képező helyszínrajz szerint felperes tagja a társulatnak. A tagsági viszony megszűnésének az alapszabályban meghatározott esetei közül felperes vonatkozásában egyik sem áll fenn, kivitelezési nehézségek, műszaki problémák pedig a tagsági viszony megszüntetésére nem szolgálhatnak alapul. Mindezekre tekintettel alperes jogszabálysértően törölte felperest a tagok nyilvántartásából, ezért az 1995. évi LVII. törvény 34. § (2) bekezdése szerint alkalmazandó 2006. évi IV. törvény (Gt.) 46. § (2) bekezdése alapján az alperesi határozat hatályon kívül helyezésének volt helye.

Egyebekben rámutatott, a felperes keresete szerinti megállapításra a társulati határozat felülvizsgálata iránti perben nincs jogszabályi lehetőség, ezért e részében a keresetet el kellett utasítani.

Az elsőfokú bíróság alperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a túlnyomórészt pernyertes felperes kereseti illetékből és a jogi képviselő munkadíjából álló perköltségének megfizetésére.

Az ítélet keresetnek helyt adó rendelkezésével szemben az alperes fellebbezett jogi képviselő útján.

Elsődlegesen a fellebbezéssel támadott rendelkezés megváltoztatását, a kereset teljes elutasítását, másodsorban az elsőfokú ítélet keresetnek helyt adó rendelkezése hatályon kívül helyezését és ebben a körben az elsőfokú bíróság újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítását kérte.

Korábbi perbeli nyilatkozatait lényegében megismételve hangsúlyozta, az érdekeltségi területet ábrázoló helyszínrajz a felperesi ingatlan tekintetében ellentétes a vízjogi engedéllyel, ezért felperes nem vált a társulat tagjává. A keresettel támadott alperesi döntés így egy korábbi hiba korrekcióját jelenti, nem jogszabálysértő.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az első fokú ítélet helybenhagyását kérte lényegében helyes indokai alapján, továbbá az alperes másodfokú perköltségben marasztalását.

Hangsúlyozta, az alperes hatályos alapszabálya értelmében az alperes tagjának minősül, a kényszertagság intézményéből következően pedig alperes nem jogosult dönteni abban a kérdésben, hogy az érdekeltségi területén fekvő ingatlanok tulajdonosai közül kit tekint tagnak.

Utalt arra is, az alperes tévedésre való hivatkozásának a perben nincs jogi relevanciája. Előadta azt is, a vízjogi engedély elsődlegesen a műszaki megvalósítási követelményeket, illetve a vízkészlet gazdálkodási érdekeket hivatott szolgálni, erre tekintettel az abban foglaltaknak tagsági viszonyát illetően ugyancsak nincs jelentősége.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között vizsgálta felül.

A fellebbezés az alábbiak szerint megalapozatlan.

A vízgazdálkodási társulatokról szóló 1995. évi LVII. törvény (a továbbiakban Vgtv.) 34. § (1) bekezdése akként rendelkezik, a vízgazdálkodási közfeladatok az e törvényben meghatározott feltételek szerint létrehozott vízgazdálkodási társulatok útján is elláthatók.

A (3) bekezdés szerint a társulat az e törvényben meghatározott közfadatait szolgáló tevékenységét az érdekeltségi területén végzi.

A (4) bekezdés továbbá kimondja azt is, a társulat tagjai az érdekeltségi területen ingatlantulajdonnal rendelkező, vagy az ingatlan egyéb jogcímen használó természetes és jogi személyek, jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaságok.

A 37. § (1) bekezdés d) pontja értelmében a vízgazdálkodási társulat érdekeltségi területét (helyszínrajzi ábrázolással) az alapszabályban kell meghatározni. A (2) bekezdés pedig a társulat tagjai nevének, lakóhelyének, székhelyének az alapszabály mellékeltében történő meghatározását írja elő.

A vízgazdálkodási társulat érdekeltségi területének meghatározására nézve a 160/1995.(XII.26.) Kormány rendelet (a továbbiakban Rendelet) 2. § (2) bekezdése akként rendelkezik, a társulati közfeladattal érintett érdekeltségi terület meghatározásához a szervezőbizottságnak be kell szereznie az illetékes környezetvédelmi és vízügyi igazgatóság (a továbbiakban: KÖVIZIG), továbbá víziközmű társulat szervezése esetén az illetékes önkormányzat jegyzőjének javaslatát. A javaslatokat a helyszínrajt elkészítésénél figyelembe kell venni.

A Vgtv. 43. § (1) bekezdése értelmében a társulat tagja a társulat szervei által a tagsági jogviszonyával kapcsolatban hozott - jogszabályba vagy alapszabályba ütköző - határozat felülvizsgálatát kérheti a bíróságtól. A (2) bekezdés pedig úgy rendelkezik, a keresetet a határozat kézbesítésétől számított 30 napos jogvesztő határidőn belül kell előterjeszteni.

Az idézett jogszabályi rendelkezésekből leszűrhető, a vízgazdálkodási társulat érdekeltségi területének meghatározásához nincs szükség vízjogi engedélyre, az alapszabályban meghatározott érdekeltségi területen ingatlantulajdonnal

rendelkező személyek pedig a törvény erejénél fogva a társulat tagjainak minősülnek, és így a társulat tagnyilvántartásában is szerepelniük kell.

Az adott ügyben a rendelkezésre álló adatokból kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy felperes a társulat alapszabályában meghatározott érdekeltségi területen ingatlantulajdonnal rendelkezik. A kifejtettekre tekintettel ezért felperest a társulat tagjának kell tekinteni, adatait pedig az alperesi alapszabály mellékletét képező tagnyilvántartásnak is tartalmaznia kell. Ebből a szempontból nincs jogi jelentősége annak, hogy a társulat részére kiadott vízjogi engedély a felperes tulajdonában lévő ingatlanra nem terjed ki.

Az is kétséget kizáróan megállapítható volt továbbá, hogy felperes esetében a tagsági viszony megszűnését eredményező, az alperesi alapszabály 6.1.4. pontjában meghatározott feltételek egyike sem áll fenn.

Mindezekre tekintettel pedig téves és alapszabály ellenes a felperest a tagok nyilvántartásából törölő alperesi határozat. Helytálló és megalapozott ezért az elsőfokú bíróságnak a keresettel támadott határozatot hatályon kívül helyező ítélete.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján - lényegében helyes indokaira tekintettel - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla az eredménytelenül fellebbező alperest a p. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes áfát is magában foglaló, a 32/2003.(VIII.22.) IM. rendelet 3. § (5) bekezdése alkalmazásával megállapított, ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére.

Budapest, 2007. szeptember 20.

. Rózsa Éva s. k.
a tanács elnöke

Dr. Felker László s. k.
előadó bíró

Dr. Rutkai Éva s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Kiss Sándorné
tisztviselő